

HEM LLEGIT...

“El nucli central de les propostes reformadores són els centres. Ara bé, per poder-les fer possibles s'exigeix entrar amb certa contundència en aspectes com la funció docent i la carrera professional. Si no es fa una cosa, és impossible l'altra.”

Ernest Maragall, *El Periódico*, 19/11/07

“L'avaluació de docents només tindria sentit si servís per detectar els problemes del sistema i per induir a l'estímul.”

Josep M. Forné, *La Vanguardia*, 19/11/07

“La insistència en algunes mesures i la persistència en alguns objectius, més enllà del color polític del govern de torn, es presenten com realitats imprescindibles per acabar aconseguint un horitzó de qualitat. L'estabilitat legislativa a l'àmbit de l'educació a Finlàndia a les darreres dècades és, probablement, una variable per conèixer les raons de l'èxit d'aquest sistema.”

“El binomi equitat-excel·lència al que hauríem d'arribar en els pròxims 10 anys requereix modificar d'arrel algunes dinàmiques perverses que avui governen el sistema educatiu català.”

“Avui falta capacitat i possibilitat d'exercir lideratge davant els alumnes i entre els companys, falten oportunitats per la carrera professional dels docents i un disseny d'autonomia dels centres que, lluny de ser origen de desigualtats, sigui una font d'estimulació constant, qualitat avaluable i garantia de proximitat amb l'entorn.”

Jordi Sánchez, *El País*, 19/11/07

“Un 78,8% del professorat de secundària reconeixen que els manca formació per afrontar les noves demandes socials.”

“La investigació identifica tres tipus de competències: les científiques, les didàctico-pedagògiques i les anomenades “relacionals” que tenen a veure amb el “saber estar” a l'aula: intel·ligència emocional, personal i social, comunicació i treball en equip. És en relació a aquestes últimes que els professionals es declaren “orfes”, tot i tenir clar que resulten claus en al seva feina.”

Enric Romero, autor de l'estudi “Disseny d'un programa de salut laboral docent mitjançant la gestió per competències”, *Avui*, 27/11/07

“Els pares ens movem entre dos extrems: la hiperprotecció i la indiferència... Diu un proverbi xinès: «Educa els fills amb una mica de gana i una mica de fred».”

Antoni Bassas, *El Periódico*, 23/11/07

“És evident que és necessari donar explicacions del que es fa amb fons públics, sobretot si del que parlem és quelcom tan estratègic per un país com ho és l'educació. Però, ull amb plantejar l'avaluació com alguna cosa rutinària, burocràtica i homogènia pel conjunt del sistema. A la gent se li ha de demanar que millori des de els seus diferents punts de partida i no sobre la base d'uns paràmetres decidits molt lluny de la realitat de cada territori.”

“Les referències a l'educació fora de les aules, són molt escasses. Ens aclareix molt poc el futur d'alguna cosa tan prioritària pel país com és

la formació d'adults, que ha esta fins ara la ventafocs del sistema.”

“Els sindicats haurien de pensar amb deteniment com es relacionen amb aquest projecte (lleï catalana d'educació). No és raonable partir de la desconfiança, del tancament o de la defensa sense més ni més de l'estatus quo professional.”

Joan Subirats, *El País*, 22/11/07

“Som els últims de la classe en gairebé tot: l'abandonament dels estudis abans d'hora és del 34% en la població d'entre 18 i 24 anys (la mitjana espanyola és de 30%), la taxa de població que es treu el Graduat Escolar és del 69 %, mentre que la mitjana espanyola és del 75%, només Canàries i Extremadura tenen més repetidors a 4art curs d'ESO i, pèr acabar-ho d'adobar, la diferència entre el fracàs escolar a l'escola pública i la concertada és de 20 punts.”

Avui, 22/11/07

“La veritat és molt pitjor que les estadístiques: a cap govern de la Generalitat li ha importat l'educació. La formació de l'esperit nacional, sí. L'així anomenada política lingüística, molt. Tot el que està relacionat amb la ideologia, com la Història, bastant. La resta és ornamental, llevat que doni diners.

Les causes que Catalunya sigui l'autonomia més mal educada d'Espanya, sent Espanya la nació més mal educada d'Europa, formen part del més ranci de la seva classe dirigent. El país és una finca de comerciants, petits industrials, negociant, executius servils, gent pràctica. Aquí la vida intel·lectual ha tingut sempre un vol gallinaci. Només cal observar que encara es vegeta del que van fer uns burgesos del 1900.”

Fèlix de Azúa, *El Periódico*, 24/11/07

“El nostre ensenyament està per terra, però en canvi la nostra sanitat obté el reconeixement europeu, per què les nostres escoles estan hores lluny dels nostres hospitals?”

“L'escola no és una illa per la fantasia ideològica. Mentre una societat caminava amb alegria vers l'individualisme, l'escola aprofundia en l'igualitarisme utòpic. Un igualitarisme per decret. L'última reforma educativa entronitzà a tota Espanya el model català d'escola: les aules han d'integrar als que volen estudiar i als que no, als discapacitats i els més capacitats, els immigrants i els autòctons. Igualtat, sí, naturalment... per sota.”

“...la conversió de l'escola en l'illa de la fantasia igualitària, ha tingut un resultat espectacular, precisament, la negació de la igualtat real. Els pares que desitgen el millor pels seus fills no es refien d'aquesta educació que iguala per sota, que anul·la l'autoritat del professorat i que prohibeix, de facto, als alumnes de baixa extracció social, escalar esglaons per mèrits propis.”

Antoni Puigvert, *La Vanguardia*, 27/11/07

“Les receptes de l'èxit: Selecció, els països més exitosos fan proves de selecció als alumnes que volen començar la carrera universitària per ser professor. Formació inicial, molt centrada en la pràctica i molt lligada al suport i tutoria de professorat experimentat. Resultats visibles, baixar el nombre d'alumnes per aula fins a 15 millora els resultats en vuit punts. Els estudiants amb un professor d'alt rendiment progressen tres cops més ràpid. Afrontar el problema quan apareix, les avaluacions contínues senyalen aviat les debilitats de l'alumne al que es donarà suport de manera individual quan es detectin les primeres dificultats, especialment en llengua i matemàtiques.”

Informe de la consultora McKinsey and Co sobre els sistemes educatius que han obtingut millors resultats a l'informe PISA. *El País*, 4/12/07